

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U DOBOJU
Broj: 85 0 Rs 130806 25 Rsž
Doboj, 23.1.2026. godine

Okružni sud u Doboju u vijeću sastavljenom od sudija Ognjenke Cvijanović kao predsjednika vijeća, te Slađane Pajić i Snežane Banjac-Lopandić kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca M. Đ. iz K. opština P., P. B. iz T. G. D., R. J. Lj. opština S., Z. K. iz C. opština S., M. B. iz B. G. D., B. L. P. opština P. i D. C. K. opština P., zastupanih po punomoćniku iz S. sindikata R. S. I. Đ., protiv tužene „Željeznice Republike Srpske “ AD Doboj, zastupane po punomoćniku S. R. radnici tužene, radi isplate razlike plata, odlučujući o žalbi tužene izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 Rs 130806 24 Rs od 25.9.2025. godine, na sjednici održanoj dana 23.1.2026. godine, donio je

PRESUDU

Žalba tužene se odbija i presuda Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 Rs 130806 24 Rs od 25.9.2025. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Stavom prvim izreke prvostepene presude od 25.9.2025. godine je obavezana tužena da tužiocu M. Đ. na ime razlike plate za period juni mjesec 2024. i januar mjesec 2025.godine isplati ukupan iznos od 297,33 KM, sa zakonskom zateznom kamatom kako slijedi:

- za juni 2024. godine iznos od 196,85 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.7.2024. godine, pa do konačne isplate;
- za januar 2025. godine iznos od 100,48 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.2.2025. godine, pa do konačne isplate; kao i da mu na utvrđenu razliku plata kod nadležnih službi uplati i pripadajuće doprinose na platu i iz plate, zajedno sa porezom za utuženi period u ukupnom iznosu od 190,09 KM, sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezana je tužena da tužiocu P. B. na ime razlike plate za period septembar mjesec, oktobar mjesec i decembar mjesec 2024.godine i od februara mjeseca do aprila mjeseca 2025.godine isplati ukupan iznos od 1.035,47 KM, sa zakonskom zateznom kamatom kako slijedi:

- za septembar 2024. godine iznos od 187,43 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev 16.10.2024. godine, pa do konačne isplate,
- za oktobar 2024. godine iznos od 128,35 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev 16.11.2024. godine, pa do konačne isplate

- za decembar 2024. godine iznos od 171,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.1.2025. godine, pa do konačne isplate;
- za februar 2025. godine iznos od 196,80 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev 16.3.2025. godine, pa do konačne isplate,
- za mart 2025. godine iznos od 187,43 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev 16.4.2025. godine, pa do konačne isplate,
- za april 2025. godine iznos od 164,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev 16.5.2025. godine, pa do konačne isplate, te da mu na utvrđenu razliku plata kod nadležnih službi uplati i pripadajuće doprinose na platu i iz plate, zajedno sa porezom za utuženi period u ukupnom iznosu od 662,02 KM, sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezana je tužena da tužiocu R. J. na ime razlike plate za maj mjesec 2024.godine isplati iznos od 192,52 KM, sa zakonskom zateznom kamato počev od 16.6.2024. godine, pa do konačne isplate, te da mu na utvrđenu razliku plata, kod nadležnih službi uplati i pripadajuće doprinose na platu i iz plate, zajedno sa porezom za utuženi period u ukupnom iznosu od 123,09 KM, sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezana je tužena da tužiocu Z. K. na ime razlike plate za mjesece juli, septembar, oktobar i decembar 2024.godine i mjesece januara i mart 2025.godine isplati ukupan iznos od 1.069,15 KM, sa zakonskom zateznom kamatom kako slijedi:

- za juli 2024. godine iznos od 156,87 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.8.2024. godine, pa do konačne isplate;
- za septembar 2024. godine iznos od 171,81 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev 16.10.2024. godine, pa do konačne isplate,
- za oktobar 2024. godine iznos od 171,13 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.11.2024. godine, pa do konačne isplate;
- za decembar 2024. godine iznos od 205,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.1.2025. godine, pa do konačne isplate;
- za januar 2025. godine iznos od 192,53 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.2.2025. godine, pa do konačne isplate;
- za mart 2025. godine iznos od 171,81 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev 16.4.2025. godine, pa do konačne isplate, te da mu na utvrđenu razliku plata, kod nadležnih službi uplati i pripadajuće doprinose na platu i iz plate, zajedno sa porezom za utuženi period u ukupnom iznosu od 683,55 KM, sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezana je tužena da tužiocu M. B. na ime razlike plate za mjesece juli i avgust 2024.godine i januar 2025.godine isplati ukupan iznos od 520,85 KM, sa zakonskom zateznom kamatom kako slijedi:

- za juli 2024.godine iznos od 178,26 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.8.2024. godine, pa do konačne isplate;
- za avgust 2024. godine iznos od 171,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.9.2024. godine, pa do konačne isplate;
- za januar 2025. godine iznos od 171,13 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.2.2025. godine, pa do konačne isplate, te da mu na utvrđenu razliku plata, kod nadležnih službi uplati i pripadajuće doprinose na platu i iz plate, zajedno sa porezom za utuženi period u ukupnom iznosu od 333,00 KM, sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezana je tužena da tužiocu B. L. na ime razlike plate za mjesec jun, septembar 2024.godine i februar 2025.godine isplati ukupan iznos od 524,02 KM, sa zakonskom zateznom kamatom kako slijedi:

- za juni 2024. godine iznos od 196,80 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.7.2024. godine, pa do konačne isplate;
- za septembar 2024. godine iznos od 179,62 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev 16.10.2024. godine, pa do konačne isplate,
- za februar 2025. godine iznos od 147,60 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev 16.3.2025. godine, pa do konačne isplate, te da mu na utvrđenu razliku plata, kod nadležnih službi uplati i pripadajuće doprinose na platu i iz plate, zajedno sa porezom za utuženi period u ukupnom iznosu od 335,03 KM, sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezuje se tužena da tužiocu D. C. na ime razlike plate za mjesec juli i avgust 2024.godine isplati ukupan iznos od 349,95 KM, sa zakonskom zateznom kamatom kako slijedi:

- za juli 2024. godine iznos od 178,26 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.8.2024. godine, pa do konačne isplate;
- za avgust 2024. godine iznos od 171,69 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.9.2025. godine, pa do konačne isplate, te da mu na utvrđenu razliku plata, kod nadležnih službi uplati i pripadajuće doprinose na platu i iz plate, zajedno sa porezom za utuženi period u ukupnom iznosu od 223,73 KM, sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Stavom drugim izreke prvostepene presude je obavezana tužena da tužiocima naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.225,00 KM u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Ovu presudu blagovremenom žalbom pobija tužena zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se žalba uvaži, presuda prvostepenog suda preinači i tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan, a tužioci obavežu da tuženoj naknade parnične troškove ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Tužiocu nisu u spis dostavili odgovor na žalbu tužene.

Žalba nije osnovana.

Nakon što je ispitaio prvostepenu presudu u granicama određenim odredbom člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13, 109/21 i 27/24), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Predmet spora u ovoj parnici je tužbeni zahtjev tužilaca konačno preciziran na glavnoj raspravi držanoj dana 18.9.2025. godine kojim su tražili isplatu razlike plata, odnosno da im se uvećanja po osnovu pripravnosti, noćnog rada, rada praznikom ne uračunavaju u osnovnu platu, već da se ista obračunaju na iznos najniže plate i isplate.

Prvostepeni sud je na osnovu nespornih činjenica i rezultata provedenih dokaza utvrdio da među strankama nije bilo sporno da su svi tužioci zaposleni kod tužene u skladu sa Pravilnikom o radu raspoređeni na poslove i radne zadatke i to tužilac M. Đ. na radno mjesto pružnog radnika, za koje mu pripada plata sa koeficijentom složenosti poslova od 7,2, tužilac P. B. na radno mjesto pružnog radnika sa koeficijentom složenosti 7,2, R. J. na radno mjesto pružnog radnika sa koeficijentom složenosti poslova 7,2, Zdravko Kvržić na radno mjesto pružnog radnika sa koeficijentom složenosti posla 7,2, M. B. na radno mjesto pružnog radnika sa koeficijentom složenosti poslova 7,2 i B. L. na radno mjesto pružnog radnika sa koeficijentom složenosti poslova 7,2 i D. C. na radno mjesto pružnog radnika sa koeficijentom složenosti poslova 7,2 i da im je osnovna plata određivana na osnovu uslova potrebnih za rad na poslovima za koje su imali zaključene ugovore o radu; da su svi tužioci kategorija radnika koji radi na radnim mjestima sa nižim koeficijentom složenosti poslova i da je njihov iznos obračunate plate ispod iznosa najniže plate utvrđene Odlukom o najnižoj plati u Republici Srpskoj u 2024. godini i 2025. godini, a tužena je prilikom obračuna njihovih plata primjenjivala Odluku o najnižoj plati u 2024. godini i 2025. godini; da su svi tužioci pored osnovne plate određene ugovorom o radu imali i uvećanje plate po osnovu prekovremenog rada, rada noću, rada državnim praznikom i po osnovu kućne pripravnosti; da je tužena prilikom obračuna plate tužiocima primjenjivala Odluke o najnižoj plati u Republici Srpskoj za 2024. godinu i 2025. godinu, ali je obračun vršila tako što je tužiocima u osnovnu platu obračunavala uvećanja po osnovu pripravnosti, rada u državne praznike ili noćni rad zavisno po kom osnovu je neki od tužilaca ostvario uvećanje plate i utvrđivala razliku do iznosa najniže plate koja pripada tužiocima i tako obračunate plate isplaćivala.

Sporno je među parničnim strankama bio način obračuna plata, jer tužioci oni smatraju da je najnižu platu poslodavac dužan isplatiti za puno radno vrijeme i prosječno ostvarene rezultate rada, a da oni ostvaruju vanprosječne rezultate rada obzirom da su radili pod naročitim okolnostima (noćni rad rad praznicima, pripravnost) što mora biti vrednovano obračunom uvećanja po tom osnovu na najnižu platu koja im je garantovana, a ne uračunavanjem tih uvećanja u osnovnu platu i onda obračunavanjem razlike ako nije postignuta visina do iznosa najniže plate, slijedom čega je bilo sporno pravo tužilaca na isplatu razlike isplaćenih plata obračunatih na ovakav način od strane tužene.

Prilikom donošenja svoje odluke prvostepeni sud je cijenio sve provedene dokaze te je na osnovu sitih našao da su tužioci dokazali osnovanost svog tužbenog zahtjeva, pa je pozivajući se na odredbe članova 120., 122., 123., i 128., Zakona o radu (Službeni glasnik Republike Srpske broj 1/16,66/18, odluka Ustavnog suda Republike Srpske broj U- 66/20 objavljena 91/21, 119/21, 112/23 i 39/2024) I donio odluku kao u izreci pobijane presude.

Žalbom tužene se po ocijeni ovog suda ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost prvostepene presude od 25.9.2025. godine, je su u njenom obrazloženju dati dovoljni i prihvatljivi razlozi za odluku kao u izreci iste presude.

Naime, odredbom člana 120. Zakona o radu propisano da se radnicima garantuje jednaka plata za isti rad ili rad iste vrijednosti koji ostvaruju kod poslodavca.

Odredbom člana 122. istog zakona je propisano da se plata za obavljeni rad i vrijeme provedeno na radu sastoji od osnovne plate i dijela plate za radni učinak, dok su članom 123.

istog zakona propisani elementi za određivanje osnovne plate: koeficijenti složenosti posla i cijena rada ukoliko zakonom i kolektivnim ugovorom nije drugačije određeno;

Odredbom člana 123. stav 1. Zakona o radu je propisano da se osnovna plata određuje na osnovu uslova potrebnih za rad na poslovima za koje je radnik zaključio ugovor o radu utvrđenih kolektivnim ugovorom, opštim aktom i vremena provedenog na radu.

Odredbom člana 128. stav 1. Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 1/16, 66/18, 91/21 - Odluka US 119/21, 112/23 i 39/24) je propisano da se najniža plata isplaćuje za puno radno vrijeme i prosječno ostvarene rezultate radnika u skladu sa aktima poslodavca. Stavom 2. istog člana je propisano da se najniža plata isplaćuje radniku samo kada je iznos plate radnika, obračunate u skladu sa ovim zakonom, opštim aktom ili ugovorom o radu, ispod iznosa najniže plate iz stava 1. ovog člana. Prema stavu 3. ovog člana najniža plata koja se isplaćuje radniku iz stava 2. ovog člana uvećava se po osnovu radnog staža.

Iz platnih lista tužilaca za predmetni period proizlazi daje tužena vršila obračun i isplatu plata primjenjujući Odluku Vlade Republike Srpske o najnižoj plati tako što su u osnovnu platu uračunavale pripadajuća uvećanja koja su ostvarivali po osnovu pripravnosti, rada noću i rada praznikom, pa onda utvrđivale razliku do najniže plate prema Odluci i tako isplaćivale tužiocima.

Odlukom Vlade Republike Srpske za 2024. godinu je propisana najniža plata u iznosu od 900,00 KM, a za 2025. godinu takođe 900,00 KM, a najniža plata za poslove za čije obavljanje se zahtijeva najmanje stečeno srednje obrazovanje u trajanju od 3 godine 950,00 KM, srednje obrazovanje u trajanju od 4 godine 1.000,00 KM i za poslove za koje se zahtijeva više obrazovanje iznos od 1.300,00 KM.

Tokom postupka pred prvostepenim sudom je provedeno vještačenjem po vještaku ekonomske struke M. S. koja je u svom nalazu i mišljenju od 6.8.2025. godine izvršila obračun razlike neto plata kao duga za isplatu prema svakom od tužilaca za period od maja 2024. godine do aprila 2025. godine i iste tabelarno prikazala, pa je pravilno cijeneći nalaz ovog vještaka kao objektivna i sačinjen u skladu s pravilima struke prvostepeni sud utvrdio da je tužena prilikom obračuna plata tužiocima u iznos osnovne plate uračunavala i dodatke na platu po osnovu pripravnosti, noćnog rada i rada praznikom, pa su tako obračunate plate bez dodataka niže od garantovane plate. Vještak je na ročištu održanom dana 18.9.2025. godine ostala kod datog nalaza na koji tužioci nisu imali primjedbe, a tužena je isti samo paušalno osporavala bez pojašnjenja ovakvog svog stava, pa je osnovano prvostepeni sud na osnovu nalaza vještaka S. zasnovao svoju odluku utvrđujući da tužiocima pripada razlika plate u iznosima koje je vještak obračunala.

Prihvatljivo je obrazloženje prvostepenog suda dato u pobijanoj presudi da je tužena obračunom plate i primjenom Odluke Vlade Republike Srpske o najnižoj plati za 2024. godinu i za 2025. godinu izvršila diskriminaciju prema tužiocima na način da drugi radnici tuženih koji obavljaju iste poslove kao i tužioci i čija je plata manja od najniže plate u Republici Srpskoj, a koji nemaju angažovanje po osnovu pripravnosti i noćnog rad su u povoljnijem položaju, jer dobijaju puni iznos najniže plate koju propisuje Vlada Republike Srpske, dok se tužiocima obračunom naknade po osnovu pripravnosti, noćnog rada i rada praznikom uvećava osnovna plata i tako se prelazi cenzus propisane najniže plate u Republici Srpskoj, što je u suprotnosti sa činjenicom da je zakonom propisano da se najniža

plata isplaćuje za puno radno vrijeme i prosječno ostvarene rezultate radnika u skladu sa aktima poslodavca, što znači da se najniža plata ostvaruje za radni učinak koji radnik ostvari u vrijeme redovnog radnog vremena, a kod tužilaca imamo dodatno angažovanje (pripravnost, rad noću i rad praznikom), koje treba biti posebno vrednovano.

Neosnovano se žalbom tužene ukazuje da je tužiocima pravilno izvršen obračun i isplata plata pozivajući se na odredbe člana 124. Zakona o radu kojima je propisano da se plata iz člana 123. Zakona o radu uvećava sa 0,3 za svaku godinu radnog staža, smatrajući da se sva uvećanja na platu imaju uračunati na osnovnu platu.

Naime, tužena je kao poslodavac dužna obezbijediti jednak i ravnopravan položaj svih zaposlenih radnika kod ostvarivanja prava na platu, što nije slučaj kod tužilaca u ovom sporu, kao kategorije radnika kojima pripada pravo na najnižu platu i koji imaju prvo i na uvećanje po osnovu noćnog rada, pripravnosti ili rada praznikom u odnosu na radnike iste kategorije kojima pripada najniža plata, a nemaju navedenih uvećanja, pa je s toga imajući u vidu sve navedeno pravilno prvostepeni sud usvojio kao osnovan precizirani tužbeni zahtjev tužilaca dosuđujući im razliku plate, kao i pripadajući porezi i doprinosi na dosuđenu razliku plate koje će tužena isplatiti nadležnim institucijama.

Pošto sve navedeno jasno ukazuje da pobijana presuda nije zahvaćena povredom odredaba parničnog postupka iz člana 8. u vezi sa članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku, kako se to pogrešno ukazuje žalbom tužene, te kako je prvostepeni sud u obrazloženju svoje odluke dao jasne razloge koje kao pravilne prihvata i ovaj sud, jer isti imaju uporište u provedenim dokazima i njihovoj pravilnoj ocjeni, to je s toga valjalo podnesenu žalbu odbiti kao neosnovanu, a pobijanu presudu shodno članu 226. Zakona o parničnom postupku potvrditi kao pravilni i na zakonu zasnovanu.

Predsjednik vijeća
Ognjenka Cvijanović

Tačnost otpravka ovjerava
Šef sudske pisarnice
Dragana Damjanić Jevtić